

Lovtidende A

2009

Udgivet den 28. oktober 2009

26. oktober 2009.

Nr. 1002.

Bekendtgørelse af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter¹⁾

(kursgevinstloven)

Herved bekendtgøres lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 140 af 5. februar 2008, med de ændringer, der følger af § 6 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, § 9 i lov nr. 335 af 7. maj 2008, § 8 i lov nr. 521 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 906 af 12. september 2008, § 11 i lov nr. 462 af 12. juni 2009 og § 11 i lov nr. 525 af 12. juni 2009.

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Denne lov omfatter

- 1) gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve,
- 2) gevinst og tab ved frigørelse for gæld og
- 3) gevinst og tab på terminkontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter uden hensyn til de regler, der gælder for det underliggende aktiv.

Stk. 2. Fordringer og gæld i danske kroner betragtes efter denne lov som fordringer og gæld i fremmed valuta, hvis hovedstolen henholdsvis restgælden reguleres i forhold til en eller flere valutakurser. Fordringer og gæld i fremmed valuta betragtes som fordringer og gæld i danske kroner, hvis hovedstolen henholdsvis restgælden reguleres i forhold til danske kroner.

Stk. 3. ²⁾ Uanset ligningslovens §§ 16 A og 16 B skal afdrag på og afståelsessummer for fordringer på koncernforbundne selskaber, jf. ligningslovens § 2, behandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 4. Loven omfatter ikke gevinst og tab på fordringer og gæld, der indgår i beskattningen af avance ved salg af fast ejendom, der henhører til den skattepligtiges næringsvej, jf. statsskattelovens § 4, jf. § 5 a.

Stk. 5. Loven omfatter endvidere ikke gevinst og tab på konvertible obligationer og præmieobligationer.

Stk. 6. Pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Stk. 7. Gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Kapitel 2

Selskaber m.v.

§ 2. Selskaber, fonde og foreninger mv., der er skattepligtige efter selskabsskatteloven eller fondsbeskatningsloven, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregne gevinst og tab på fordringer og gæld, som omfattes af § 1, efter de regler, der er angivet i dette kapitel og § 29 samt i kapitel 4, 5 og 7.

Fordringer

§ 3. Gevinst og tab på fordringer medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog §§ 4 og 5.

§ 4. Tab på fordringer på koncernforbundne selskaber kan ikke fradrages. Dette gælder tillige tab på fordringer på sam-beskattede selskaber og selskaber, der vil kunne sambeskattes, jf. selskabsskattelovens §§ 31 og 31 A. Det ikke-fradragsbe-rettigede tab opgøres på grundlag af valutakurserne på tids-punktet for fordragens erhvervelse uden hensyn til ændringer i valutakurserne.

Stk. 2. Ved koncernforbundne selskaber forstås

- 1) selskaber og foreninger mv., hvor samme aktionærkreds ved fordragens erhvervelse eller på noget senere tids-punkt direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i hvert selskab,
- 2) selskaber og foreninger mv., hvor samme aktionærkreds ved fordragens erhvervelse eller på noget senere tids-punkt direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne i hvert selskab,
- 3) en fond og selskaber, hvori fonden ved fordragens er-hvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i hvert selskab, eller
- 4) en fond og selskaber, hvori fonden ved fordragens er-hvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller

indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne i hvert selskab.

Aktionærer som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af aktionærkredsen som én og samme aktionær. Ved opgørelsen af stemmeandele ses bort fra stemmer, som alene er opnået ved stemmeretsoverdragelse i forbindelse med erhvervet sikkerhed i aktier.

Stk. 3. ³⁾⁴⁾ Stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt fordringen er erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser og kreditor ikke har været sambeskattet med debitor eller fordringen er stiftet efter ophør af sambeskatning. Dette gælder dog kun, hvis det godtgøres, at den tilsvarende gevinst på gælden er skattepligtig for debitor eller er omfattet af regler om nedsættelse af uudnyttede, fradragsberettigede underskud og tab. Afhænger skattepligten henholdsvis nedsættelsen af uudnyttede, fradragsberettigede underskud og tab for debitor af adgangen til fradrag for kreditor, anses gevinsten i medfør af denne bestemmelse for skattepligtig henholdsvis omfattet af regler om nedsættelse af uudnyttede, fradragsberettigede underskud og tab. Endvidere finder stk. 1 ikke anvendelse på tab på obligationer eller andre fordringer optaget til handel på et reguleret marked.

Stk. 4. Stk. 1 finder heller ikke anvendelse på rentefordringer, såfremt de omhandlede renter er medregnet ved opgørelsen af kreditors skattepligtige indkomst og kreditor ikke har været sambeskattet med debitor eller rentefordringen er stiftet efter ophør af sambeskatning.

Stk. 5. Stk. 1 finder endvidere ikke anvendelse for skattepligtige, som udøver næring ved køb og salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering, såfremt koncernforbindelsen alene er etableret med henblik på kreditors midlertidige drift af debtors virksomhed til afvikling af tidligere ydede udlån eller til medvirken ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder.

§ 5. Tab på en fordring kan ikke fradrages, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen omfattet af denne lov som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Gæld

§ 6. Gevinst og tab på gæld medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog §§ 7, 8 og 24 om gevinst som følge af gældseftergivelse ved akkord mv.

§ 7. Tab ved indeksregulering af hovedstol eller restgæld på lån kan ikke fradrages. Dette gælder dog kun gæld i danske kroner og kun, hvis den pålydende rente er lig med eller højere end den mindsterente, der fastsættes efter § 38, jf. § 14. 1. pkt. gælder ligeledes kun, såfremt gevinst og tab på den fordring, der modsvarer gælden, ikke omfattes af § 29, stk. 3. Skattepligtige, der både har fordringer og gæld, som indeksreguleres, kan dog fradrage tab ved indeksregulering i det omfang, det ikke overstiger gevinst i samme indkomstår ved indeksregulering efter udviklingen i samme indeks.

Stk. 2. Tab på gæld kan ikke fradrages, såfremt indfrielse skal ske til en forud fastsat overkurs i forhold til værdien på det oprindelige udstedelsestidspunkt. Dette gælder dog kun

gæld i danske kroner og kun, hvis den pålydende rente er lig med eller højere end den mindsterente, der fastsættes efter § 38, jf. § 14.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan der foretages fradrag for tab på lån, der optages med sikkerhed i

- 1) fast ejendom,
- 2) skibe eller
- 3) direkte hæftelse eller garanti fra centralregeringer, centralbanker, offentlige enheder eller regionale eller lokale myndigheder i et land inden for EU eller EØS.

Stk. 4. Uanset stk. 2 kan der foretages fradrag for tab på obligationer eller værdipapirer, som udstedes til finansiering af lån ydet med sikkerhed som nævnt i stk. 3, nr. 1-3. For obligationer, der udstedes som en forhåndsemission af indgåede fastkursaftaler, og obligationer, der udstedes som blokemission på baggrund af afgivne lånetilbud og en skønnet udlånsaktivitet med sikkerhed som nævnt i stk. 3, nr. 1 og 3, anses betingelsen for tabsfradrag for opfyldt, hvis obligationerne anvendes til finansiering af lån senest 6 måneder efter emissionen. For obligationer, der udstedes som en forhåndsemission af indgåede fastkursaftaler, og obligationer, der udstedes som blokemission på baggrund af afgivne lånetilbud og en skønnet udlånsaktivitet med sikkerhed som nævnt i stk. 3, nr. 2, anses betingelsen for tabsfradrag for opfyldt, hvis obligationerne anvendes til finansiering af lån senest 4 år efter emissionen.

§ 8. ⁵⁾ Gevinst på gæld til koncernforbundne selskaber, jf. § 4, stk. 2, og sambeskattede selskaber, jf. selskabsskattelovens §§ 31 og 31 A, skal ikke medregnes, såfremt kreditor efter § 4, stk. 1, eller efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 6 eller 7 ikke kan fradrage det tilsvarende tab på fordringen. Dette gælder dog ikke ved eftergivelse af gæld i det omfang, gælden nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen, medmindre debitor er skattefri af tilskud ydet af kreditor efter selskabsskattelovens § 31 D. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved gevinst på gæld til udenlandske koncernforbundne selskaber, jf. § 4, stk. 2, og sambeskattede selskaber og selskaber, der vil kunne sambeskattes, jf. selskabsskattelovens § 31 A, såfremt kreditor efter § 4, stk. 1, eller efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 6 eller 7 ikke ville kunne fradrage det tilsvarende tab på fordringen, hvis kreditor var skattepligtig til Danmark, og det godtgøres, at tab af den pågældende art ikke er fradragsberettiget.

§ 9. Realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark og aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, skal medregne gevinst og tab på fordringer og gæld ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter lovens almindelige regler, jf. dog § 7, stk. 3 og 4, og § 10.

§ 10. Realkreditinstitutter, der har tilladelse i henhold til lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark og aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, skal uanset reglerne i § 9 ikke medregne gevinst og tab på følgende fordringer og gæld ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst:

- 1) Lån i danske kroner, der udbetales på grundlag af realkreditobligationer eller andre værdipapirer, og de herved udstedte værdipapirer, når instituttets kursgevinst på udlånet inden for hvert indkomstår vil svare til instituttets kurstab på de udstedte værdipapirer, idet der dog ses bort fra forskelle mellem indkomstårets kursgevinst og kurstab som følge af mindre tidsmæssige afvigelser mellem forfaldsterminer og mellem indfrielse og de dertil hørende udtrækninger,
- 2) indeksslån og indeksobligationer,
- 3) lån og obligationer, der er ydet henholdsvis udstedt efter § 17, stk. 1, 2. pkt., og § 20 i lov om realkreditinstitutter, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 15. august 1989,
- 4) lån ydet til yngre jordbrugere af Dansk Landbrugs Realkreditfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 110 af 25. februar 1991, kontantlån ydet til jordbrugere af Dansk Landbrugs Realkreditfond, jf. lov om statsgaranti for gælds-saneringslån til jordbrugere, og kontantlån, som er eller bliver optaget til refinansiering af K-lån optaget i Dansk Landbrugs Realkreditfond, når det er en betingelse for K-lånet, at refinansiering skal finde sted som kontantlån, henstandslån, der er ydet i henhold til lov nr. 481 af 5. november 1980, kollegielån, der er ydet i henhold til lov nr. 235 af 8. juni 1979, samt lån, der er ydet i henhold til § 4 b i lov om midlertidig offentlig støtte til almenbygget boligbyggeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 191 af 4. maj 1977, som ændret ved lov nr. 261 af 8. juni 1978,
- 6) kontantlån i danske kroner og de dertil svarende obligationer, der er ydet henholdsvis udstedt af realkreditinstitutter godkendt i henhold til realkreditloven eller Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark.

Stk. 2. Den del af rentebetalingerne på kontantlånspantebreve ydet i overensstemmelse med stk. 1, nr. 2, 3, 4 og 6, som svarer til beløb, der udgiftsføres på den amortisationskonto, der er oprettet for hvert pantebrev, medregnes ikke.

Stk. 3. Ved kontantlån ydet på basis af obligationer til overkurs kan den del af obligationsrenteudgiften, som overstiger låntagernes renteindbetalinger ifølge kontantlånspantebreve, ikke fradrages.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, hvor realkreditobligationer eller andre værdipapirer udstedes i forbindelse med instituttets indgåelse af kursaftaler, såfremt der ved kursaftalens udløb ydes eller refinansieres lån, der er omfattet af stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 6, på grundlag af de udstedte værdipapirer.

Stk. 5. Reglerne i § 9 finder dog anvendelse på gevinst og tab på lån som nævnt i stk. 1, der skyldes debitors misligholdelse. Gevinst og tab opgøres på tidspunktet for engagementets afslutning. Ved engagementets afslutning forstås det tidspunkt, hvor det overtagne pant afstås eller overflyttes fra engagementskontoen til ejendomskontoen.

§ 11. Erhverver et obligationsudstedende selskab mv. egne obligationer, betragtes dette ikke som bortfald af gæld som følge af sammenfald af debitor og kreditor (konfusion), medmindre obligationerne annulleres.

Kapitel 3

Personer

§ 12. Personer, der er skattepligtige efter kildeskatteloven, og dødsboer, der er skattepligtige efter dødsboskatteloven, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregne gevinst og tab på fordringer og gæld, som omfattes af § 1, efter de regler, der er angivet i dette kapitel og § 29 samt i kapitel 4, 5 og 7.

Fordringer og pengenerhverv

§ 13. Hvis personen eller dødsboet udøver næring ved køb og salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering, medregnes gevinst og tab på fordringer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog § 18.

Stk. 2. Godtgøres det, at en fordring er erhvervet uden for den skattepligtiges næringsvirksomhed og ikke senere er indgået i denne, omfatter stk. 1 ikke gevinst og tab på en sådan fordring.

Andre fordringer

§ 14. Tab på fordringer kan ikke fradrages, jf. dog §§ 16 og 17.

Stk. 2. Gevinst på fordringer, der ikke omfattes af §§ 15 og 16, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis fordringen forrentes med en pålydende rente, der er lig med eller højere end mindsterenten efter § 38 på tidspunktet for debitors påtagelse af forpligtelsen, jf. stk. 3 og 4. Den pålydende rente opgøres på grundlag af den højeste tilsagte indfrielsessum. 1. pkt. finder dog anvendelse, hvis kreditor er hovedaktionær i debitor, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4. 1. pkt. finder endvidere anvendelse, hvis debitor er en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering, og kreditor er nærtstående til debitor. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med oprindeligt slægtskabsforhold.

Stk. 3. En debitors overtagelse af en forpligtelse betragtes efter stk. 2 ikke som påtagelse af en ny forpligtelse, når forpligtelsens overgang kan gennemføres uden særlig godkendelse fra kreditor. Endvidere anses overtagelse af lån ikke som påtagelse af en ny forpligtelse, hvis lånet har sikkerhed i fast ejendom, skibe, direkte hæftelse eller garanti fra centralregninger, centralbanker, offentlige enheder eller regionale eller lokale myndigheder i et land inden for EU eller EØS og lånet er ydet af et selskab eller af en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering.

Stk. 4. En fordring med variabel rente omfattes af stk. 2 og 3. En sådan fordring anses for forrentet lavere end mindsterenten, hvis rentens variation og vilkårene for opsigelse medfører, at kursen på fordringen kan afvige væsentligt fra indfrielseskursen.

§ 15. Gevinst på fordringer medregnes i det omfang, den pågældende fordring er erhvervet for lånte midler, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervelse for lånte midler efter stk. 1 anses at foreligge, hvis den skattepligtige i forbindelse med erhvervelsen har optaget lån, der står i åbenbart misforhold til det kapitalbehov, som den skattepligtiges øvrige virksomhed eller privatforbrug betinger, eller hvis sammenhængen mellem erhvervelse og lånoptagelse klart fremgår af omstændighederne ved erhvervelsen. Opnåelse af usædvanlig kredit ligestilles med lånoptagelse.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den skattepligtige godtgør, at de fradragsberettigede udgifter vedrørende det pågældende lån kun i forholdsvis uvæsentligt omfang overstiger de skattepligtige indtægter af de pågældende fordringer. Stk. 1 finder endvidere ikke anvendelse, hvis den skattepligtige godtgør, at det samlede resultat vedrørende lånet og fordringerne under et er negativt efter skat selv uden beskatning efter stk. 1.

§ 16. Gevinst og tab på fordringer i fremmed valuta medregnes, jf. dog § 18. Gevinst og tab skal dog alene medregnes, hvis årets nettogevinst eller nettotab sammenlagt med gevinster og tab, som omfattes af § 23, overstiger 1.000 kr. Uanset 1. pkt. kan tab på regreskrav erhvervet ved kautionsbetaling ikke fradrages. Tab på fordringer på selskaber, hvorover den skattepligtige har eller har haft en indflydelse som omhandlet i aktieavancebeskatningslovens § 4, eller tab på fordringer på den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer, kan ikke fradrages. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med naturligt slægtskabsforhold. Det ikke-fradragsberettigede tab efter 3. og 4. pkt. opgøres på grundlag af valutakurserne på tidspunktet for fordringens erhvervelse uden hensyn til ændringer i valutakurserne.

§ 17. For tab på fordringer, der er erhvervet som vederlag i næring og for tab på fordringer, der i øvrigt er erhvervet i tilknytning til den erhvervsmæssige drift af virksomheden, finder reglerne i statsskattelovens § 6 a anvendelse, jf. dog § 18.

*Tab på fordringer omfattet af en
dobbeltskatningsoverenskomst*

§ 18. Uanset §§ 13, 16 og 17 kan tab på en fordring ikke fradrages, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen omfattet af denne lov som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelse af den skattepligtige indkomst.

Gæld og pengeføring

§ 19. Hvis personen eller dødsboet driver næringsvirksomhed ved finansiering, og gælden vedrører denne virksomhed, medregnes gevinst og tab på gæld ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2 og 3 og § 24 om gevinst som følge af gældseftergivelse ved akkord mv.

Stk. 2. Tab ved indeksregulering af hovedstol eller restgæld på lån kan ikke fradrages. Dette gælder dog kun gæld i danske kroner og kun, hvis den pålydende rente er lig med eller højere end den mindsterente, der fastsættes efter § 38, jf. § 14. Skattepligtige, der både har fordringer og gæld, som indeksreguleres, kan dog fradrage tab ved indeksregulering i det omfang,

det ikke overstiger gevinst i samme indkomstår ved indeksregulering efter udviklingen i samme indeks.

Stk. 3. Tab på gæld kan ikke fradrages, såfremt indfrielse skal ske til en forud fastsat overkurs i forhold til værdien på det oprindelige udstedelsestidspunkt. Dette gælder dog kun gæld i danske kroner og kun, hvis den pålydende rente er lig med eller højere end den mindsterente, der fastsættes efter § 38, jf. § 14.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan der foretages fradrag for tab på lån, der optages med sikkerhed i

- 1) fast ejendom,
- 2) skibe eller
- 3) direkte hæftelse eller garanti fra centralregeringer, centralbanker, offentlige enheder eller regionale eller lokale myndigheder i et land inden for EU eller EØS.

Stk. 5. Uanset stk. 3 kan der foretages fradrag for tab på obligationer eller værdipapirer, som udstedes til finansiering af lån ydet med sikkerhed som nævnt i stk. 4, nr. 1-3. For obligationer, der udstedes som en forhåndsemission af indgåede fastkursaftaler, og obligationer, der udstedes som blokemission på baggrund af afgivne lånetilbud og en skønnet udlånsaktivitet med sikkerhed som nævnt i stk. 4, nr. 1 og 3, anses betingelsen for tabsfradrag for opfyldt, hvis obligationerne anvendes til finansiering af lån senest 6 måneder efter emissionen. For obligationer, der udstedes som en forhåndsemission af indgåede fastkursaftaler, og obligationer, der udstedes som blokemission på baggrund af afgivne lånetilbud og en skønnet udlånsaktivitet med sikkerhed som nævnt i stk. 4, nr. 2, anses betingelsen for tabsfradrag for opfyldt, hvis obligationerne anvendes til finansiering af lån senest 4 år efter emissionen.

Anden gæld

§ 20. Gevinst og tab på gæld skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter §§ 21-23.

§ 21. Gevinst ved eftergivelse, forældelse, konfusion eller præklusion af gæld medregnes i det omfang, gælden nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen mv., jf. tillige § 24 om gevinst som følge af gældseftergivelse ved akkord mv.

§ 22. Hvis en fordring stiftes på sådanne vilkår, at fordringens værdi på tidspunktet for debtors påtagelse af gælden overstiger det beløb, som debitor skal indfri, skal debitor medregne denne gevinst. § 25 og § 26, stk. 4, anvendes ikke. En debtors overtagelse af en gæld, der er stiftet på de vilkår, som er nævnt i 1. pkt., betragtes som stiftelse af en ny gæld. I disse tilfælde opgøres den skattepligtige gevinst efter 1. pkt. som forskellen mellem fordringens værdi på overtagelsestidspunktet og det beløb, som debitor skal indfri. Reglen i 1. pkt. gælder ikke, hvis kreditor er et selskab eller en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering, og fordringen (obligationslånet) ydet med sikkerhed som nævnt i § 7, stk. 3, og § 19, stk. 4, er baseret på obligationer, der ikke oversteg pari på tidspunktet for lånets udbetaling, eller hvor lånet er ydet på grundlag af et lånetilbud, der er afgivet mindre end 6 måneder før lånets udbetaling, og lånet er baseret på obligationer, der ikke oversteg pari på tilbudstidspunktet. Uanset 5.

pkt. gælder reglen i 1. pkt. ikke, hvis kreditor er et selskab eller en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering, og fordringen (obligationslånet) ydet med sikkerhed som nævnt i § 7, stk. 3, og § 19, stk. 4, ved debtors påtagelse af forpligtelsen er forrentet med mindsterenten efter § 38, jf. § 14.

Stk. 2. Hvis en fordring stiftes på sådanne vilkår, at fordringen forrentes med en pålydende rente, der har varierende sats i adskilte perioder i fordringens løbetid, skal gevinst, som ikke er omfattet af stk. 1, og som en debitor realiserer ved frigørelse for gæld ifølge en sådan fordring, medregnes. Reglen i 1. pkt. gælder ikke, hvis renten varierer månedsvis og lånet ydet med sikkerhed som nævnt i § 7, stk. 3, og § 19, stk. 4, er baseret på fastforrentede obligationer eller værdipapirer og kreditor er et selskab eller en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering.

Stk. 3. Gevinst, som en debitor opnår ved ekstraordinær hel eller delvis indfrielse af et kontantlån i danske kroner, medregnes, hvis lånet er ydet med sikkerhed som nævnt i § 7, stk. 3, og § 19, stk. 4, af et selskab eller en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering. Det gælder dog ikke indfrielse, som foretages af sælger, og indfrielse, som foretages af køber i forbindelse med overdragelse af fast ejendom, såfremt gælden indfries eller opsiges til indfrielse i perioden fra 6 måneder før til 6 måneder efter afståelsestidspunktet henholdsvis anskaffelsestidspunktet og der for sælger henholdsvis køber er tale om første indfrielse inden for det pågældende tidsrum. 2. pkt. finder ikke anvendelse ved ejerskifte mellem ægtefæller, medmindre indfrielsen sker ved ejerskifte som led i separation eller skilsmisse. 2. pkt. finder heller ikke anvendelse ved en persons afståelse af en ejendom til et selskab mv. som nævnt i selskabsskattelovens §§ 1 og 2 eller fondsbeskatningslovens § 1, hvor personen og dennes ægtefælle på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse eller aftale har bestemmende indflydelse på selskabets handlemåde. Bestemmende indflydelse på grund af aktiebesiddelse foreligger altid ved ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder, således at der direkte eller indirekte ejes mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne.

Stk. 4. ⁶⁾ Stk. 3, 1. pkt., finder ikke anvendelse, såfremt indfrielsen sker efter krav fra kreditor. Stk. 3, 1. pkt., finder endvidere ikke anvendelse ved indfrielse, som sker i forbindelse med en efterlevende ægtefælles overtagelse af en fast ejendom i forbindelse med skifte af et dødsbo eller ved udlevering til ægtefællen, herunder til hensidende i uskiftet bo. 2. pkt. finder kun anvendelse, såfremt den afdøde ægtefælle på tidspunktet for dødsfaldet var ejer af den faste ejendom. Stk. 3, 1. pkt., finder ikke anvendelse ved indfrielse, som sker, i forbindelse med at en efterladt samlever, jf. dødsboskattelovens § 96, stk. 5, overtager en fast ejendom i forbindelse med skifte af et dødsbo. 4. pkt. finder kun anvendelse, hvis den afdøde samlever på tidspunktet for dødsfaldet var ejer af den faste ejendom. Tidsfristerne i stk. 3, 2. pkt., for indfrielse eller opsigelse til indfrielse af gælden finder tilsvarende anvendelse, idet der ved afståelsestidspunktet eller anskaffelsestidspunktet i denne sammenhæng forstås henholdsvis udlodningstidspunktet eller tidspunktet for udlevering.

§ 23. Gevinst og tab på gæld i fremmed valuta medregnes i det omfang, gevinsten eller tabet ikke er omfattet af § 22. 1. pkt. gælder dog alene, hvis årets nettogevinst eller nettotab sammenlagt med gevinster og tab, som omfattes af § 16, overstiger 1.000 kr.

Kapitel 4

Eftergivelse af gæld ved akkord mv.

§ 24. Gevinst på gæld som følge af tvangsakkord eller aftale om en samlet ordning mellem en debitor og dennes kreditorer om bortfald eller nedsættelse af debtors gæld (frivillig akkord) medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette gælder dog ikke i det omfang, gælden nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen, medmindre debitor er skattefri af tilskud ydet af kreditor efter selskabsskattelovens § 31 D. Med gælds-nedsættelse sidestilles hel eller delvis konvertering af gælden til aktier eller konvertible obligationer.

Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., gælder tilsvarende for gevinst på gæld som følge af gældssanering.

Kapitel 5

Opgørelse af gevinst og tab på fordringer og gæld

§ 25. ²⁾ Gevinst og tab på fordringer og gæld, der skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medregnes i det indkomstår, hvori gevinsten eller tabet realiseres (realisationsprincippet), jf. dog stk. 2-12, og § 22, stk. 1, samt §§ 36 og 37.

Stk. 2. Skattepligtige omfattet af § 12 kan ved opgørelsen af gevinst og tab på obligationer, der er optaget til handel på et reguleret marked, vælge at anvende lagerprincippet, jf. § 33, stk. 1, i stedet for realisationsprincippet. Valget træffes samlet for alle obligationer, der er optaget til handel på et reguleret marked. Når lagerprincippet er valgt, kan denne opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Skattepligtige omfattet af § 12 kan uanset stk. 8 vælge at opgøre gevinst og tab efter realisationsprincippet, for så vidt angår gæld, der er omfattet af § 19, stk. 2, § 19, stk. 3, § 19, stk. 4, og § 19, stk. 5. Valget skal træffes samlet for gæld, der er omfattet af henholdsvis § 19, stk. 2, § 19, stk. 3, § 19, stk. 4, og § 19, stk. 5. Når realisationsprincippet er valgt, kan denne opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Skattepligtige omfattet af § 2 skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer. 1. pkt. omfatter ikke fordringer omfattet af § 4 og fordringer, der er erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse for fordringer omfattet af stk. 7. Endvidere omfatter 1. og 2. pkt. ikke fordringer omfattet af stk. 9 og fordringer, hvor den skattepligtige efter stk. 10-12 har valgt at anvende reglerne i stk. 9. Endelig finder 2. pkt. ikke anvendelse for livsforsikrings-selskaber.

Stk. 5. Skattepligtige omfattet af § 2 kan vælge at anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer, der ikke er omfattet af stk. 4, 1. pkt., stk. 7 eller stk. 9-12, og

ved opgørelsen af gevinst og tab på gæld, der er optaget til handel på et reguleret marked og på gæld i fremmed valuta, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked. Valget skal træffes samlet for fordringer omfattet af § 4, fordringer, der er erhvervet som vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser, øvrige fordringer, gæld, der er optaget til handel på et reguleret marked, og gæld i fremmed valuta, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked. Når lagerprincippet er valgt, kan denne opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Skattepligtige omfattet af § 2 kan uanset stk. 5 og 8 vælge at opgøre gevinst og tab efter realisationsprincippet, for så vidt angår gæld, der er omfattet af § 7, stk. 1, og § 7, stk. 2. Valget skal træffes samlet for gæld, der er omfattet af henholdsvis § 7, stk. 1, og § 7, stk. 2. Når realisationsprincippet er valgt, kan denne opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 7. Realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark og aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, skal anvende lagerprincippet for samtlige fordringer og gæld, jf. dog stk. 9. Endvidere skal selskaber mv., der er koncernforbundet med et af de i 1. pkt. nævnte institutter, jf. lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 7 anvende lagerprincippet for samtlige fordringer og gæld. Institutter, der udøver virksomhed gennem samme selskab mv., anses i relation til lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 7, for at udgøre ét institut.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at en anden opgørelsesmåde anvendes, jf. dog stk. 4 og 7. Er en sådan tilladelse givet, kan den herved godkendte opgørelsesmåde kun ændres efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 9. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark og aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der ved indkomstårets udløb er nedskrevet på udlån og hensat til tab på garantier m.v. efter de for instituttet gældende regnskabsretlige regler. For herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, skal beløbet dog opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn. Nedskrivninger og hensatte beløb kan dog kun fradrages, i det omfang de vedrører tab, der er fradragsberettiget efter skattelovgivningens almindelige regler. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal medregnes de fradragsberettigede nedskrivninger og hensatte beløb, jf. 1. pkt., for det forudgående indkomstår.

Stk. 10. I stedet for at medregne tab på udlån og garantier m.v. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 1 og 4-6 kan finansieringsselskaber, som opfylder betingelserne i stk. 12, vælge én gang for alle at anvende reglerne i stk. 9 for samtlige de udlån og garantier m.v., der vedrører aktiviteterne, som er nævnt i litra a-m i stk. 12, nr. 2. Meddelelse om anvendelse af reglerne i stk. 9 skal indsendes til told- og skatteforvaltningen senest den 1. december i det indkomstår, hvor reglerne ønskes anvendt første gang, idet

meddelelsen skal være vedlagt en erklæring afgivet af en statsautoriseret revisor, hvorved det attesteres, at betingelsen i stk. 12, nr. 2, er opfyldt. Overskrides fristen i 3. pkt., kan reglerne i stk. 9 først anvendes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fra og med det efterfølgende indkomstår.

Stk. 11. Såfremt et selskab, efter at selskabet har valgt at anvende reglerne i stk. 9, ikke længere opfylder betingelserne i stk. 12, bortfalder adgangen til at anvende reglerne i stk. 9 én gang for alle. For så vidt angår betingelsen i stk. 12, nr. 2, indebærer en manglende overholdelse heraf i én fortløbende periode på maksimalt 3 år dog ikke, at adgangen til at anvende reglerne i stk. 9 bortfalder. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at et selskab kan anvende reglerne i stk. 9 efter udløbet af den periode, der er angivet i 2. pkt., selv om betingelsen i stk. 12, nr. 2, fortsat ikke er opfyldt. Tilladelsen kan gøres tidsbegrænset.

Stk. 12. Anvendelse af reglerne i stk. 10 er betinget af, at

- 1) selskabet er et aktie- eller anpartsselskab eller en herværende filial af et udenlandsk finansieringsselskab, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS,
- 2) selskabet som hovedvirksomhed erhverver kapitalinteresser eller udøver en eller flere af aktiviteterne, som er nævnt i litra a til k i følgende liste:
 - a) Udlånsvirksomhed.
 - b) Finansiel leasing.
 - c) Betalingsformidling.
 - d) Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler).
 - e) Sikkerhedsstillelse og garantier.
 - f) Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende
- 1) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser m.v.),
- 2) valutamarkedet,
- 3) finansielle futures og options,
- 4) valuta- og renteinstrumenter og
- 5) værdipapirer.
 - g) Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
 - h) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.
 - i) Pengeformidling (money broking).
 - j) Porteføljeadministration og -rådgivning.
 - k) Opbevaring og forvaltning af værdipapirer.
 - l) Kreditoplysninger.
 - m) Boksudlejning.
- 3) selskabet anvender kalenderåret som regnskabsår og
- 4) selskabet ved udarbejdelse af årsrapporten anvender reglerne i årsregnskabslovens afsnit V, og at årsrapporten revideres af en statsautoriseret revisor.

§ 26. Gevinst eller tab på fordringer opgøres som forskellen mellem anskaffelsessummen og afståelsessummen. Som anskaffelsessum anvendes kursværdien på erhvervelses tidspunktet, medmindre den skattepligtige godtgør at have erhvervet fordringen for et højere beløb.

Stk. 2. Ved afståelse af obligationer, som er registreret i en værdipapircentral, anvendes den gennemsnitlige anskaffelsessum for samtlige obligationer inden for samme fondskode.

Stk. 3. Hvis en skattepligtig ejer fordringer i fremmed valuta, som er udstedt på ens vilkår af samme udsteder og erhvervet på forskellige tidspunkter, anvendes den gennemsnitlige anskaffelsessum for samtlige fordringer. Tilsvarende gælder for gæld i fremmed valuta.

Stk. 4. Gevinst eller tab på gæld opgøres som forskellen mellem gældens værdi ved påtagelsen af gælden og værdien ved frigørelsen eller indfrielsen. Sker indfrielsen gennem afdrag, medregnes en så stor del, som svarer til forholdet mellem på den ene side indfrielsessummen med fradrag af anskaffelsessummen og på den anden side indfrielsessummen.

Stk. 5. Hvis fordringen eller gælden er erhvervet eller stiftet før skattepligtens indtræden, finder reglerne i § 36 om anskaffelsestidspunktet og anskaffelsessummen anvendelse. Ved ophør af skattepligt eller skattemæssigt hjemsted her i landet, finder reglerne i § 37 anvendelse i forbindelse med opgørelse af gevinst og tab på fordringer og gæld efter stk. 1-4.

§ 26 A. Udarbejder eller har den skattepligtige udarbejdet skattemæssigt årsregnskab i fremmed valuta, jf. skattekontrollovens § 3 C, stk. 3-14, finder stk. 2 og 3 anvendelse.

Stk. 2. Det ikkefradragsberettigede tab, jf. § 4, stk. 1, og § 16, 3.-5. pkt., opgøres på grundlag af den oprindelige anskaffelsessum henholdsvis afståelsessummen omregnet til valutakursen på tidspunktet for fordringens erhvervelse. Det herefter opgjorte tab omregnes med valutakursen på skæringstidspunktet, jf. skattekontrollovens § 3 C, stk. 8, 9, 11 og 13, for hvert skift i den skattemæssige regnskabsvaluta fra fordringens erhvervelse til fordringens afståelse.

Stk. 3. Ved opgørelser efter § 26, stk. 4, af det ikkefradragsberettigede tab, jf. § 7, stk. 2, og § 19, stk. 3, anvendes gældens værdi i danske kroner ved påtagelsen henholdsvis gældens værdi i danske kroner ved frigørelsen omregnet til valutakursen ved påtagelsen. Det herefter opgjorte tab omregnes med valutakursen på skæringstidspunktet, jf. skattekontrollovens § 3 C, stk. 8, 9, 11 og 13, for hvert skift i den skattemæssige regnskabsvaluta fra påtagelsen af gælden til frigørelsen.

§ 27. Realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark og aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, skal værdiansætte fordringer, som indgår i instituttets udlånsvirksomhed, til det beløb, hvormed fordringen kan indfries. For konverterbare lån skal værdiansættelsen dog ske uden hensyntagen til, at debitor altid kan indfri til gældens indfrielseskurs.

Stk. 2. Ved refinansiering eller hel eller delvis indfrielse af fordringer som nævnt i stk. 1 skal den del af instituttets gæld, der modsvares indfrielsen eller refinansieringen, ved indkomstårets udløb værdiansættes til gældens indfrielseskurs henholdsvis gældens dagskurs, hvis der sker annullation.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår udlån med sikkerhed som nævnt i § 7, stk. 3, og § 19, stk. 4, ydet af andre selskaber end dem, der er nævnt i stk. 1, eller en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering, hvis selskabet, personen eller dødsboet har

valgt at opgøre gevinst og tab på fordringer og gæld efter lagerprincippet.

§ 28. ²⁾ (Ophævet).

Kapitel 6

Finansielle kontrakter

§ 29. Skattepligtige omfattet af § 2, jf. § 9, eller § 12 skal medregne gevinst og tab på terminkontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Gevinst og tab medregnes efter de regler, der er angivet i dette kapitel og i kapitel 7.

Stk. 2. Terminkontrakter omfatter ikke aftaler, hvor afviklingstidspunktet ligger senere end aftaletidspunktet, når afvikling finder sted inden for den afviklingsfrist, der på området anses for at være sædvanlig.

Stk. 3. Dette kapitel og kapitel 7 gælder også gevinst og tab på fordringer, der ikke er omfattet af §§ 4 og 5, hvis fordringen reguleres helt eller delvis i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapirer, varer og andre aktiver m.v., når blot udviklingen er af en karakter, som kan lægges til grund i en finansiel kontrakt, jf. dog § 10. Dette kapitel og kapitel 7 gælder dog ikke, hvis eventuel gevinst hos personer er omfattet af § 16 eller fordringen alene reguleres i forhold til udviklingen i de af Danmarks Statistik beregnede forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks. Dette kapitel og kapitel 7 gælder heller ikke, hvis fordringen alene reguleres i forhold til udviklingen i tilsvarende officielle forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks inden for Den Europæiske Union eller dens medlemsstater. Dette kapitel og kapitel 7 gælder altid for fordringer, der ganske vist opfylder betingelserne i 2. og 3. pkt. for ikke at være omfattet, men som herudover reguleres helt eller delvis i forhold til udviklingen i et andet grundlag, jf. 1. pkt. og for fordringer, som reguleres på grundlag af valuta og prisindeks som nævnt i 2. og 3. pkt., der ikke vedrører samme område. Udstedelse i fremmed valuta sidestilles med regulering på grundlag af den pågældende valuta. Prisindeks i et land, der deltager i euroen, og euroen antages at vedrøre samme område.

§ 30. ⁴⁾⁷⁾ § 29 anvendes ikke på

- 1) aftaler vedrørende fast ejendom, medmindre aftalens løbetid kan overskride 12 måneder og aftalens parter er personer som nævnt i boafgiftslovens § 22,
- 2) tegningsretter til aktier mv., der omfattes af aktieavancebeskatningsloven,
- 3) kurssikring ved optagelse, refinansiering, rentetilpasning eller indfrielse af lån med sikkerhed som nævnt i § 7, stk. 3, og § 19, stk. 4, ydet af et selskab eller af en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering
- 4) konverteringsretter knyttet til obligationer, pantebreve, gældsbreve og andre pengefordringer,
- 5) aftaler om køb og salg af aktier,
- 6) valutakontrakter i forbindelse med køb og salg af værdipapirer, når valutakontraktens løbetid svarer til sædvanlig afviklingstid for handel med de værdipapirer, som valutakontrakten vedrører,

- 7) sædvanlige aftaler om levering af varer og andre aktiver samt tjenesteydelser til privat brug eller til brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen virksomhed, samt valutakontrakter indgået i forbindelse hermed, når kontrakterne ikke er optaget til handel på et reguleret marked, og
- 8) aftaler om hel eller delvis afståelse af virksomhed og andele af en virksomhed.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 3, gælder ikke for realkreditinstitutter og andre kreditinstitutter mv., hvis kontrakten er et led i det pågældende instituts næringsvirksomhed ved finansiering.

Stk. 3. Det er en betingelse i stk. 1, nr. 3, 5, 6 og 8, at kontrakten eller aftalen kun kan opfyldes ved levering. Det er endvidere for hver af parterne en betingelse, at kontrakten eller aftalen ikke afstås. Reglerne i 1. og 2. pkt. gælder ikke for køberetter til aktier, der er omfattet af ligningslovens § 7 H eller ligningslovens § 28. For så vidt angår kurssikring ved rentetilpasning, omfatter stk. 1, nr. 3, uanset 1. og 2. pkt., kontrakter og aftaler vedrørende lån med sikkerhed som nævnt i § 7, stk. 3, og § 19, stk. 4, ydet af et selskab eller af en person eller et dødsbo, der driver næringsvirksomhed ved finansiering, der i forbindelse med overdragelse af fast ejendom overtages af en anden debitor, opsiges på vilkår som nævnt i § 22, stk. 3, 2.-4. pkt., eller opsiges i tilfælde som nævnt i § 22, stk. 4.

Stk. 4. Uanset reglerne i stk. 1, nr. 5, 6 og 7, finder § 29 dog anvendelse, hvis der er indgået modgående kontrakter eller forretninger. Er der indgået modgående kontrakter eller forretninger i forhold til køberetter til aktier, der er omfattet af ligningslovens § 7 H eller ligningslovens § 28, finder § 29 dog kun anvendelse for de modgående kontrakter eller forretninger, der ikke er omfattet af ligningslovens § 7 H eller ligningslovens § 28. Som modgående kontrakter eller forretninger betragtes også modgående kontrakter eller forretninger, der er indgået af den skattepligtiges ægtefælle eller af et koncernforbundet selskab, jf. § 4, stk. 2, og modgående kontrakter eller forretninger, der er indgået af et selskab mv., hvori den skattepligtige er hovedaktionær, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4, eller omvendt.

Stk. 5. Uanset reglerne i stk. 1, nr. 7, finder § 29 dog anvendelse for skattepligtige, der udøver næring ved køb og salg af fordringer og finansielle kontrakter eller driver næringsvirksomhed ved finansiering.

Stk. 6. Kontrakter, der efter stk. 1-5 ikke omfattes af § 29, behandles efter skattelovgivningens almindelige regler.

§ 31. ²⁾ Skattepligtige omfattet af § 2, jf. § 9, kan fradrage tab på kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå aktier i det omfang, det angives i stk. 2-4. 1. pkt. omfatter kun kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå aktier i selskaber, hvori den skattepligtige eller koncernforbundne selskaber, jf. § 4, stk. 2, ejer aktier, der er omfattet af definitionerne i aktieavancebeskatningslovens §§ 4 A og 4 B, og kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå aktier i det selskab, der er udsteder eller erhverver af kontrakten. 1. pkt. gælder dog ikke selskaber mv., der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17. 1. pkt. gælder endvidere ikke for livs-forsikrings-selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 13, stk. 3-8.

Stk. 2. Tab på en kontrakt som nævnt i stk. 1, 1. pkt., kan fradrages, i det omfang tabet ikke overstiger forudgående indkomstårs skattepligtige nettogevinster på kontrakten, hvori der ikke i gevinsten er fradraget tab på andre kontrakter som nævnt i stk. 1, dog ikke et tidligere indkomstår end 2002.

Stk. 3. Yderligere tab, der ikke kan fradrages efter stk. 2, kan fradrages i indkomstårs og de følgende indkomstårs nettogevinster på alle kontrakter omfattet af § 29, der indeholder ret eller pligt til at afstå eller at erhverve aktier. Fradrag for tab kan kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i skattepligtig nettogevinst i et tidligere indkomstår.

Stk. 4. ²⁾ Stk. 1-3 gælder tilsvarende kontrakter, som er baseret på:

- 1) Et aktieindeks, hvori indgår aktier i selskaber, hvor udsteder eller erhverver eller selskaber, der er koncernforbundne med udsteder eller erhverver, jf. § 4, stk. 2, ejer aktier, der er omfattet af definitionerne i aktieavancebeskatningslovens §§ 4 A og 4 B.
- 2) Et aktieindeks, hvori indgår aktier i det selskab, der er udsteder eller erhverver af kontrakten.

§ 31A. ²⁾ Skattepligtige omfattet af § 2, jf. § 9, der har valgt realisationsbeskatning af porteføljeaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9, kan fradrage tab på kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller på en multilateral handelsfacilitet, i det omfang det fremgår af stk. 2-4.

Stk. 2. Tab på en kontrakt som nævnt i stk. 1 kan fradrages, i det omfang tabet ikke overstiger forudgående indkomstårs skattepligtige nettogevinster på kontrakten, hvori der ikke er fradraget tab på andre kontrakter som nævnt i stk. 1, dog ikke et tidligere indkomstår end 2002. Tab, der ikke kan fradrages efter 1. pkt., fradrages i indkomstårs nettogevinster på alle kontrakter omfattet af § 29, der indeholder ret eller pligt til at afstå eller erhverve aktier, og derefter i indkomstårs nettogevinster på realisationsbeskattede porteføljeaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 1. Tab i det pågældende indkomstår efter aktieavancebeskatningslovens § 9 og § 43, stk. 3, modregnes før tab efter 2. pkt.

Stk. 3. Tab, der ikke kan fradrages efter stk. 2, fremføres til fradrag i de følgende indkomstårs nettogevinster på alle kontrakter omfattet af § 29, der indeholder ret eller pligt til at afstå eller erhverve aktier, og derefter i følgende indkomstårs nettogevinster på realisationsbeskattede porteføljeaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 1. Uudnyttet tab efter aktieavancebeskatningslovens § 9 og § 43, stk. 3, modregnes før tab efter 1. pkt. Fradrag for tab kan kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i skattepligtig nettogevinst i et tidligere indkomstår.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på kontrakter, der er omfattet af § 31.

§ 32. ⁷⁾ Skattepligtige omfattet af § 12 kan fradrage tab på kontrakter i det omfang, det angives i stk. 2 og 3. 1. pkt. gælder dog ikke tab på kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå eller at erhverve aktier, når den skattepligtige er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17, og tab på kontrakter,

der har tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed. Stk. 4 finder anvendelse på tab på aftaler vedrørende fast ejendom.

Stk. 2. Tab på en kontrakt som nævnt i stk. 1, 1. pkt., kan fradrages, i det omfang tabet ikke overstiger forudgående indkomstårs skattepligtige nettogevinster på kontrakter, dog ikke et tidligere indkomstår end 2002.

Stk. 3. Yderligere tab, der ikke kan fradrages efter stk. 2, kan fradrages i indkomstårets og de følgende indkomstårs nettogevinster på kontrakter. Fradrag for tab kan kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i skattepligtig nettogevinst i et tidligere indkomstår. Tab, der ikke kan fradrages efter stk. 2 og ikke kan fradrages i indkomstårets nettogevinster efter 1. pkt., kan overføres til fradrag i en eventuel ægtefælles nettogevinster i indkomståret på kontrakter. Det er dog en betingelse, at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udgang, jf. kildeskattelovens § 4. Tabet kan ligeledes inden for hvert af de følgende indkomstår overføres til fradrag i den anden ægtefælles nettogevinster på kontrakter, hvis tabet ikke kan fradrages i den skattepligtiges nettogevinster på kontrakter i det pågældende indkomstår.

Stk. 4. ⁷⁾ Stk. 2 og 3 finder anvendelse på tab på aftaler vedrørende fast ejendom, men tabene kan alene fradrages i gevinster på aftaler vedrørende fast ejendom. Yderligere tab, der ikke er fradraget, fradrages i sælgerens afståelsessum henholdsvis tillægges køberens anskaffelsessum på den faste ejendom, som aftalen vedrører. Tab kan ikke fremføres, hvis det er fradraget henholdsvis tillagt efter 2. pkt.

Opgørelse af gevinst og tab på kontrakter

§ 33. Gevinst eller tab på en kontrakt opgøres som forskellen mellem værdien af kontrakten ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Er kontrakten anskaffet i indkomståret, opgøres gevinst eller tab som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og kontraktens anskaffelsessum. Hvis kontrakten er anskaffet før skattepligtens indtræden, finder reglerne i selskabsskatteloven, fondsbeskatningsloven og kildeskatteloven om anskaffelsestidspunktet og anskaffelsessummen anvendelse, jf. § 36. Er kontrakten realiseret i indkomståret, opgøres gevinst eller tab som forskellen mellem kontraktens afståelsesværdi og kontraktens værdi ved indkomstårets begyndelse. Er kontrakten anskaffet og realiseret i samme indkomstår, opgøres gevinst eller tab som forskellen mellem afståelsesværdien og anskaffelsessummen. Afvikles kontrakten ved levering, anses det overdragne aktiv eller passiv for erhvervet henholdsvis afstået på afviklingsdagen og til markedsværdien på afviklingsdagen.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan i ganske særlige tilfælde tillade, at gevinst og tab medregnes efter realisationsprincippet, jf. § 25, stk. 1. Det er en betingelse for denne dispensation, at den pågældende kontrakt indgås som led i virksomhedens primære drift for at sikre leverancer til eller fra virksomheden, og at beskatning efter stk. 1 vil være til væsentlig økonomisk ulempe for virksomheden.

Kapitel 7

Andre bestemmelser

§ 34. Erhvervelse og afståelse af en fordring eller en kontrakt ved gave, arv eller arveforskud sidestilles i denne lov med køb henholdsvis salg. Som anskaffelsessum eller afståelsessum betragtes i disse tilfælde det beløb, der er lagt til grund ved beregningen af gaveafgift, boafgift eller indkomstskat af den pågældende erhvervelse. Har denne ikke været afgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes som anskaffelsessum eller afståelsessum den pågældende fordrings eller kontrakts handelsværdi på overdragelsestidspunktet. Reglerne i 1.-3. pkt. gælder ikke i det omfang, hverken efter skattelovgivningens regler indtræder i overdragerens skattemæssige stilling.

Stk. 2. I tilfælde, hvor en bevisudstedende akkumulerende investeringsforening, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19 eller en bevisudstedende udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, ændrer skattemæssig status, således at medlemmerne beskattes som deltagere i et interessentskab, uden at foreningen eller selskabet opløses, anses fordringer og gæld og finansielle kontrakter for afstået og derefter anskaffet igen på ændringstidspunktet. De anses for afstået og anskaffet til handelsværdien på det pågældende tidspunkt.

Stk. 3. For medlemmerne i en investeringsforening, der beskattes som deltagere i et interessentskab, og som derefter overgår til beskatning som medlemmer af en bevisudstedende akkumulerende investeringsforening som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, eller af et investeringsselskab som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 19, behandles overgangen som afståelse til handelsværdien på det pågældende tidspunkt. For foreningen behandles overgangen som anskaffelse.

Stk. 4. For skattepligtige, der beskattes som deltagere i et interessentskab, og som overgår til beskatning som medlemmer af en bevisudstedende udloddende investeringsforening eller en kontoførende investeringsforening som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, anses overgangen ikke som afståelse af interessentskabets aktiver og passiver. For investeringsforeningen anses aktiver og passiver for anskaffet på det oprindelige anskaffelsestidspunkt og til den oprindelige anskaffelsessum.

§ 35. Indskud af en fordring eller en kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en selvpensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, samt indskud af en fordring eller en kontrakt i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på indskudstidspunktet. Udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed eller en selvpensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning eller en boligopsparingsordning som nævnt i 1. pkt. sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet.

§ 36. En fordring eller gæld, jf. dog stk. 2, samt en kontrakt, der bliver omfattet af skattepligt her i landet, og som ikke i forvejen er omfattet af skattepligt her i landet, anses for anskaffet eller stiftet på det faktiske anskaffelsestidspunkt til handelsværdien på tilflytningstidspunktet, jf. selskabsskatte-lovens § 4 A og kildeskattelovens § 9. Når et selskab mv. eller en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst indgået mellem Danmark og en fremmed stat, Færøerne eller Grønland bliver hjemmehørende i Danmark, sidestilles dette ved anvendelsen af reglen i 1. pkt. med indtræden af skattepligt her i landet.

Stk. 2. Ved skattepligtens indtræden anses gæld, der er stiftet på de vilkår, som er nævnt i § 22, stk. 1, for stiftet eller overtaget på tidspunktet for skattepligtens indtræden. I disse tilfælde opgøres den skattepligtige gevinst ved skattepligtens indtræden som forskellen mellem gældens værdi på tidspunktet for skattepligtens indtræden og det beløb, som debitor skal indfri.

§ 37. ²⁾ Gevinst og tab på fordringer og gæld samt kontrakter omfattet af reglerne i denne lov betragtes som realiseret, hvis gevinsten eller tabet vedrører en fordring, gæld eller kontrakt, der omfattes af skattepligt her i landet, og denne skattepligt ophører af anden grund end den skattepligtiges død. Når en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst indgået mellem Danmark og en fremmed stat, Færøerne eller Grønland bliver hjemmehørende uden for Danmark, sidestilles dette ved anvendelsen af reglen i 1. pkt. med ophør af skattepligt.

Stk. 2. Gevinst og tab, der anses for realiseret efter stk. 1, opgøres efter reglerne i §§ 25-26 A og 32-34, dog at værdien ved realisationen træder i stedet for afståelses- eller indfrielsessummen. Hvis den skattepligtige anvender lagerprincippet og værdien ved udløbet af det indkomstår, hvor skattepligten ophører, er lavere end værdien på tidspunktet for skattepligtsophøret, eller fordringen, gælden eller kontrakten afstås eller indfries efter skattepligtsophøret, men inden udløbet af det indkomstår, hvor skattepligten ophører, til et beløb, der er lavere end værdien på tidspunktet for skattepligtsophøret, træder værdien ved indkomstårets udløb henholdsvis afståelses- eller indfrielsessummen i stedet for værdien ved realisationen (skattepligtsophøret) ved opgørelse af gevinst og tab efter stk. 1. For køberetter til aktier, der er omfattet af § 30, stk. 1, nr. 5, kan den skattepligtige vælge at opgøre den skattepligtige gevinst efter stk. 1, jf. stk. 9, som forskellen mellem udnyttelseskursen og kursen på den pågældende aktie på tidspunktet for skattepligtsophøret i stedet for efter reglen i 1. pkt.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 gælder kun for personer, der har været skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2 i en eller flere perioder på i alt mindst 7 år inden for de seneste 10 år før skattepligtsophøret. Reglerne i stk. 1 gælder dog også, hvis fordringen eller kontrakten er erhvervet fra den skattepligtiges ægtefælle og denne opfylder betingelserne i 1. pkt. Reglerne i stk. 1 gælder ligeledes for skattepligtige, der er indtrådt i overdragerens skattemæssige stilling efter kildeskattelovens § 33 C.

Stk. 4. Personer kan efter reglerne i kildeskattelovens § 73 E få henstand med betaling af skatter beregnet efter stk. 1,

forudsat at gevinst eller tab ved fraflytningen m.v. skal opgøres efter realisationsprincippet.

Stk. 5. Ved afståelse eller indfrielse af fordringer, gæld og kontrakter eller ved den skattepligtiges død, efter at der er indtrådt skattepligt efter stk. 1, kan den skattepligtige vælge for disse fordringer m.v. at opgøre gevinsten eller tabet på grundlag af afståelses- eller indfrielsessummen henholdsvis værdien på dette tidspunkt. Adgangen til omberegning efter 1. pkt. er betinget af, at gevinst eller tab ved fraflytningen m.v. er opgjort efter realisationsprincippet. Endvidere er adgangen til omberegning efter 1. pkt. betinget af, at der ved fraflytningen m.v. og ved den senere afståelse indgives selvangivelse til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Skat, der er betalt til fremmed stat, til Færøerne eller Grønland af gevinst ved afståelse eller indfrielse, kan fradrages i den beregnede skat efter stk. 1 eller stk. 5 i det omfang, den betalte skat vedrører gevinst, der er beskattet her i landet. Fradraget kan dog højst udgøre et beløb, der svarer til den danske skat. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, med Færøerne eller med Grønland, gives der dog ikke fradrag for et større skattebeløb end det, som denne stat, Færøerne eller Grønland har et ubetinget krav på at oppebære efter overenskomsten. Når der sker beskatning ved ophør af skattepligt for fordringer, gæld eller kontrakter, der har været omfattet af skattepligt efter kildeskattelovens § 2, gives der dog ikke fradrag for den skat, som er betalt i den stat, hvori personen er hjemmehørende.

Stk. 7. For fordringer, gæld og kontrakter, hvor der er indtrådt skattepligt efter stk. 1, men som på ny omfattes af skattepligt her i landet, bortfalder pligten til at betale skat af gevinst på fordringer m.v., der ikke er afstået eller indfriet, forudsat at gevinst ved fraflytningen m.v. er opgjort efter realisationsprincippet. Ved senere afståelse eller indfrielse opgøres gevinst eller tab på grundlag af den oprindelige anskaffelsessum, idet gevinsten eller tabet behandles efter lovens almindelige regler.

Stk. 8. Nedsættes skatten efter stk. 5 eller 6 eller bortfalder pligten til at betale skat efter stk. 7, tilbagebetales eventuel for meget betalt skat efter anmodning med en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet. Rentegodtgørelsen medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 9. Reglerne i stk. 1-8, jf. § 29, finder tilsvarende anvendelse for aftaler om køb og salg af aktier, uanset om de pågældende aftaler er omfattet af § 30, stk. 1, nr. 5, og dermed ellers skal behandles efter skattelovgivningens almindelige regler, jf. § 30, stk. 6. Dog finder 1. pkt. ikke anvendelse for køberetter til aktier, der er omfattet af ligningslovens § 28, stk. 4 eller 5.

Stk. 10. Reglerne i kildeskattelovens § 26 A, stk. 2, og § 26 B gælder ikke for overdragelse af fordringer og kontrakter omfattet af stk. 1 og aftaler omfattet af stk. 9 mellem ægtefæller, der efter reglerne i kildeskattelovens § 4 anses for samlevende, hvis en af ægtefællerne skattemæssigt er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

§ 38. ⁴⁾ Mindsterenten fastsættes for halvårene januar-juni og juli-december, jf. dog stk. 2. Mindsterenten for det følgende halvår beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort

med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs A/S dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for 15. december og 15. juni. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs A/S, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Mindsterenten udgør den efter 2. pkt. beregnede gennemsnitsrente ganget med 7/8 og nedrundet til nærmeste hele antal procentpoints. Mindsterenten offentliggøres senest femtesidste børsdag forud for den periode, hvori mindsterenten skal gælde.

Stk. 2. Er den effektive obligationsrente, jf. stk. 1, 3. pkt., i 10 på hinanden følgende børsdage i perioden fra og med 1. januar henholdsvis 1. juli og indtil påbegyndelsen af en ordinær beregningsperiode efter stk. 1, mere end 2 procentpoints højere eller mere end 1 procentpoint lavere end det gennemsnit, der danner grundlag for halvårets eller resten af halvårets mindsterente, beregnes mindsterenten efter stk. 1, 4. pkt., på grundlag af et simpelt gennemsnit af den effektive obligationsrente i disse 10 børsdage i stedet for gennemsnitsrenten efter stk. 1, 2. pkt. Den således beregnede mindsterente er gældende for perioden fra og med den 10. børsdag efter den sidste af de nævnte 10 børsdage. Forhøjelse af mindsterenten efter 1. og 2. pkt. får tidligst virkning den 20. børsdag efter den senest forudgående ændring af mindsterenten. Denne forhøjelse finder dog ikke sted, hvis restperioden er mindre end 20 børsdage.

Stk. 3. ²⁾ Mindsterenten er 2½ pct. for indeksregulerede obligationer, der er udstedt af realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, Kongeriget Danmarks Fiskeribank og Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S. Dette gælder tillige fordringer, som er udstedt af pengeinstitutter. 1. og 2. pkt. gælder dog kun obligationer og fordringer, som reguleres fuldt ud efter udviklingen i de af Danmarks Statistik beregnede forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks. Ved anvendelse af § 14, stk. 2, 3. pkt., ses bort fra den tilsagte regulering efter de nævnte indeks. 1. pkt. omfatter endvidere obligationer, der er udstedt af Danmarks Skibskreditfond til finansiering af skibe, når skriftlig aftale om bygning af et skib er indgået senest den 31. december 1993 med aftalt levering senest den 31. december 1996.

§ 39. (Ophævet).

Kapitel 8

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 40. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. §§ 1-28 og §§ 34-38 har virkning fra og med indkomståret 1998, jf. dog §§ 41 og 42.

Stk. 3. §§ 29-33 og § 39 har virkning fra den 1. januar 1997, jf. dog § 43.

Stk. 4. I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 4. juli 1996, som ændret ved § 12 i lov nr. 1219 af 27. december 1996 og § 22 i lov nr.

1223 af 27. december 1996, ophæves §§ 1-8 B og §§ 9-12 med virkning fra og med indkomståret 1998, og §§ 8 C-8 G med virkning fra den 1. januar 1997.

§ 41. ⁵⁾ § 4 har virkning for fordringer, som erhverves den 29. maj 1991 eller senere. For selskaber mv., der ikke opfyldte betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 627 af 29. september 1987, som ændret ved lov nr. 255 af 25. april 1990 og lov nr. 386 af 13. juni 1990, dvs. ikke-næringsskattepligtige selskaber mv., har bestemmelsen dog virkning for tab på fordringer og gevinst på gæld, der realiseres den 27. december 1990 eller senere, for så vidt angår fordringer og gæld i danske kroner, som ikke er erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser.

Stk. 2. Den definition af koncernforbundne selskaber, der følger af § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, har virkning for fordringer, som erhverves den 19. februar 1992 eller senere.

Stk. 3. § 4, stk. 3, omfatter tillige fordringer, der i øvrigt er erhvervet i tilknytning til den erhvervsmæssige drift af virksomheden, såfremt fordringen er erhvervet inden den 13. marts 1997.

Stk. 4. § 4, stk. 4, har virkning for tab på rentefordringer, der realiseres efter den 16. juni 1995.

Stk. 5. § 5 har virkning for tab, der vedrører tiden efter den 30. november 1994.

Stk. 6. For selskaber mv., der ikke opfyldte betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 627 af 29. september 1987, som ændret ved lov nr. 255 af 25. april 1990 og lov nr. 386 af 13. juni 1990, dvs. ikke-næringsskattepligtige selskaber mv., omfatter § 6 og § 7, stk. 1, ikke gevinst og tab på gæld i danske kroner, der er stiftet før den 27. december 1990. Debitorskifte betragtes ikke som stiftelse af ny gæld. For selskaber mv., der var omfattet af ligningslovens § 4, men som ikke opfyldte betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lov nr. 532 af 13. december 1985, omfatter § 7, stk. 1, dog gevinst og tab på lån, der er optaget før den 1. januar 1986.

Stk. 7. § 7, stk. 2, omfatter gæld i fremmed valuta, der er stiftet før den 27. december 1990, bortset fra gæld i fremmed valuta stiftet af selskaber mv., der ikke opfyldte betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 627 af 29. september 1987, som ændret ved lov nr. 255 af 25. april 1990 og lov nr. 386 af 13. juni 1990, dvs. ikke-næringsskattepligtige selskaber mv. Debitorskifte betragtes ikke som stiftelse af ny gæld. For selskaber mv., der var omfattet af ligningslovens § 4, men som ikke opfyldte betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lov nr. 532 af 13. december 1985, omfatter § 7, stk. 2, dog gevinst og tab på lån i fremmed valuta, der er optaget før den 1. januar 1986.

Stk. 8. § 7, stk. 2, omfatter gæld i danske kroner, uanset om gælden er stiftet af debitor eller overtaget af debitor ved et debitorskifte. For selskaber mv., der ikke opfyldte betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 627 af 29. september 1987, som ændret ved lov nr. 255 af 25. april 1990 og lov nr. 386 af 13. juni 1990, dvs. ikke-næringsskattepligtige selskaber mv., har bestemmelsen virkning for gæld, der er påtaget den 27. december 1990 eller senere. For selskaber mv., der var omfattet af ligningslovens § 4, men som ikke opfyldte

betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lov nr. 532 af 13. december 1985, omfatter § 7, stk. 2, dog gevinst og tab på lån i danske kroner, der er optaget før den 1. januar 1986. For næringsskattepligtige selskaber m.v., dvs. selskaber m.v., der var omfattet af § 2, 2. pkt., som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 627 af 29. september 1987, som ændret ved lov nr. 255 af 25. april 1990 og lov nr. 386 af 13. juni 1990, har reglen om, at tabsfradragbegrænsningen også gælder i forhold til gæld overtaget ved debitorskifte, alene virkning for gæld i danske kroner, der er påtaget den 29. maj 1991 eller senere.

Stk. 9. For realkreditinstitutter mv. finder reglerne i § 10 anvendelse på lån og de dertil svarende obligationer, når lånet er baseret på obligationer i fondskoder, der lukkes senest med udgangen af 1999. For aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, finder reglerne i § 10 anvendelse på lån og de dertil svarende obligationer, når lånet er ydet inden 1. januar 1999. Realkreditinstitutterne mv. samt aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, kan fra indkomståret 1998 eller senere vælge, at lån og de dertil svarende obligationer, der omfattes af § 10, bortset fra lån omfattet af § 10, stk. 1, nr. 5, i stedet skal omfattes af § 9. Valget skal træffes samlet for samtlige lån og obligationer under ét og med virkning fra et indkomstår. Ved overgang fra anvendelse af reglerne i § 10 til anvendelse af reglerne i § 9 skal instituttet anvende kursværdien for obligationer og lån, jf. § 27, pr. 1. januar i det første år, hvor reglerne i § 9 skal finde anvendelse, som værdien primo for dette første indkomstår, hvor overgangen skal have virkning fra.

Stk. 10. Selskaber mv., som for indkomståret 1998 eller senere skifter fra lagerprincippet til realisationsprincippet i henhold til § 25, skal anvende ultimoværdien for fordringer og gæld for det seneste indkomstår før ændring af opgørelsesmåden som henholdsvis anskaffelsessum for fordringen eller forpligtelsens værdi for gælden ved en senere opgørelse af gevinst og tab på de pågældende fordringer og gæld. Ved ændring fra realisationsprincippet til lagerprincippet anvendes fordringens anskaffelsessum eller forpligtelsens værdi ved stiftelsen, jf. dog stk. 14-17, som værdien primo for det første indkomstår, hvor ændringen har virkning fra.

Stk. 11. Aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, kan uanset reglerne i § 25, stk. 4, vælge at anvende realisationsprincippet på lån i fremmed valuta og de obligationer i danske kroner med en pålydende rente, som er lig med eller højere end mindsterenten efter § 38, jf. § 14, der er udstedt til finansiering heraf. Adgangen til at vælge realisationsprincippet er betinget af, at lånet er ydet i henhold til den statslige rentestøtteordning vedrørende skibsbygning på danske værfter på baggrund af en kontrakt, der er indgået inden den 1. januar 1998, og at aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, også anvender realisationsprincippet på de indgåede swaptaler, jf. § 43, stk. 4.

Stk. 12. Selskaber mv., som efter tidligere gældende regler har fået tilladelse til at anvende en anden opgørelsesmåde end realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer og gæld, bevarer denne tilladelse. 1. pkt. gælder dog ikke for selskaber mv., der er omfattet af § 25, stk. 4, eller § 28.

Stk. 13. Ved opgørelsen af skattepligtige gevinster og tab i indkomståret 1998 på fordringer som nævnt i § 28, der var til stede ved indkomstårets begyndelse, træder værdien ved fordringens anskaffelse i stedet for værdien efter § 28 ved begyndelsen af indkomståret 1998, såfremt der er tale om fordringer, hvor selskabet hidtil har anvendt realisationsprincippet ved opgørelsen af skattepligtige gevinster og tab. Har selskabet ikke anvendt realisationsprincippet ved opgørelsen af skattepligtige gevinster og tab, træder den af selskabet anvendte skattemæssige værdi ved udgangen af indkomståret 1997 i stedet for værdien efter § 28 ved begyndelsen af indkomståret 1998.

Stk. 14. Ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer og gæld vedrørende fast ejendom, der er erhvervet henholdsvis påtaget før indkomståret 1998, kan selskaber mv., der er skattepligtige efter selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra b, dvs. udenlandske selskaber, der ejer fast ejendom her i landet, ved anvendelse af reglerne i § 26, stk. 1 og 4, i stedet for anskaffelsessummen henholdsvis værdien ved forpligtelsens påtagelse benytte værdien pr. 31. december 1997. Selskaber mv. med forskudt indkomstår kan desuden benytte værdien ved begyndelsen af indkomståret 1998.

Stk. 15. Ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer i danske kroner, der er erhvervet før den 27. december 1990, kan selskaber mv., der ikke opfyldte betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 627 af 29. september 1987, som ændret ved lov nr. 255 af 25. april 1990 og lov nr. 386 af 13. juni 1990, dvs. ikke-næringsskattepligtige selskaber mv., ved anvendelsen af reglerne i § 26, stk. 1 og 4, i stedet for anskaffelsessummen benytte værdien pr. 31. december 1990. Selskaber mv. med forskudt indkomstår kan desuden benytte værdien ved begyndelsen af indkomståret 1991. Valget skal træffes samlet for samtlige fordringer under ét.

Stk. 16. Ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer og gæld, der er erhvervet henholdsvis påtaget før indkomståret 1986, kan selskaber mv., der opfyldte betingelsen i § 2, 2. pkt., som affattet ved lov nr. 532 af 13. december 1985, men som ikke var omfattet af ligningslovens § 4, dvs. visse næringskattepligtige selskaber mv., ved anvendelsen af reglerne i § 26, stk. 1 og 4, i stedet for anskaffelsessummen henholdsvis værdien ved forpligtelsens påtagelse benytte værdien ved begyndelsen af indkomståret 1986 eller værdien pr. 31. december 1985. Skattepligtige omfattet af fondsbeskatningsloven kan i de i 1. pkt. nævnte tilfælde i stedet for anskaffelsessummen henholdsvis værdien ved forpligtelsens påtagelse benytte værdien ved begyndelsen af indkomståret 1987 eller værdien pr. 31. december 1986.

Stk. 17. Ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer og gæld i fremmed valuta, der er erhvervet henholdsvis påtaget før indkomståret 1986, kan selskaber mv., der ikke var skattepligtige af sådanne gevinster og tab før gennemførelsen af lov nr. 532 af 13. december 1985, ved anvendelsen af reglerne i § 26, stk. 1 og 4, i stedet for anskaffelsessummen henholdsvis værdien ved forpligtelsens påtagelse benytte værdien ved begyndelsen af indkomståret 1986 eller værdien pr. 31. december 1985. Skattepligtige omfattet af fondsbeskatningsloven kan i de i 1. pkt. nævnte tilfælde i stedet for anskaffelsessummen henholdsvis værdien ved forpligtelsens påtagelse benytte

værdien ved begyndelsen af indkomståret 1987 eller værdien pr. 31. december 1986.

§ 42. Fordringer, der er udstedt før den 2. oktober 1985, anses for udstedt med en pålydende rente, der er lig med eller højere end mindsterenten efter § 38, jf. § 14.

Stk. 2. § 16, 3. og 6. pkt., har virkning for regreskrav, som erhverves på grundlag af kautionsforpligtelser påtaget den 27. juni 1992 eller senere.

Stk. 3. § 16, 4.-6. pkt., har virkning for fordringer, der er erhvervet den 6. april 1994 eller senere. For regresfordringer, der er erhvervet den 6. april 1994 eller senere, dog kun såfremt de erhverves på grundlag af kautionsforpligtelser, der er påtaget den 27. juni 1992 eller senere.

Stk. 4. § 18 har virkning for tab, der vedrører tiden efter den 30. november 1994.

Stk. 5. § 19, stk. 2, har virkning for tab, der konstateres i indkomståret 1998 eller senere.

Stk. 6. § 22, stk. 1, omfatter ikke gæld, der er stiftet før den 11. december 1985.

Stk. 7. § 22, stk. 2, har virkning for gæld, der er stiftet eller overtaget den 1. februar 1995 eller senere. Det gælder dog ikke gæld, der er stiftet før den 11. december 1985.

Stk. 8. § 22, stk. 3, har virkning for kontantlån, der helt eller delvis indfries ekstraordinært den 1. januar 1996 eller senere, når lånet er stiftet den 1. januar 1996 eller senere eller lånet er overtaget den 1. januar 1996 eller senere, dog kun såfremt lånet er blevet udbetalt til den første debitor den 27. juni 1993 eller senere.

Stk. 9. Personer og dødsboer, som for indkomståret 1998 eller senere skifter fra lagerprincippet til realisationsprincippet i henhold til § 25, skal anvende ultimoværdien for fordringer og gæld for det seneste indkomstår før ændring af opgørelsesmåden som henholdsvis anskaffelsessum for fordringen eller forpligtelsens værdi for gælden ved en senere opgørelse af gevinst og tab på de pågældende fordringer og gæld. Ved ændring fra realisationsprincippet til lagerprincippet anvendes fordringens anskaffelsessum eller forpligtelsens værdi ved stiftelsen, jf. dog stk. 11-15, som værdien primo for det første indkomstår, hvor ændringen har virkning fra.

Stk. 10. Personer og dødsboer, der efter tidligere gældende regler har fået tilladelse til at anvende en anden opgørelsesmåde end realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer og gæld, bevarer denne tilladelse.

Stk. 11. Ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer og gæld vedrørende fast ejendom, der er erhvervet henholdsvis påtaget før indkomståret 1998, kan personer og dødsboer, der er skattepligtige efter henholdsvis kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, og dødsboskattelovens § 1, stk. 3, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, ved anvendelse af reglerne i § 26, stk. 1 og 4, i stedet for anskaffelsessummen henholdsvis værdien ved forpligtelsens påtagelse benytte værdien ved begyndelsen af indkomståret 1998 eller værdien pr. 31. december 1997.

Stk. 12. Ved opgørelsen af gevinst på fordringer, der er erhvervet for lånte midler, jf. § 15, før den 16. juni 1992, kan personer og dødsboer, der ikke er næringsskattepligtige, jf. § 13, ved anvendelsen af reglerne i § 26, stk. 1, i stedet for anskaffelsessummen benytte værdien den 16. juni 1992. Valg-

et skal træffes samlet for samtlige fordringer under ét. I tilfælde, hvor sammenhængen mellem erhvervelse og lånoptagelse ikke klart fremgår af omstændighederne ved erhvervelsen, jf. § 15, stk. 2, finder § 15 dog alene anvendelse for fordringer, der er erhvervet den 16. juni 1992 eller senere.

Stk. 13. Ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer og gæld i fremmed valuta, der er erhvervet henholdsvis påtaget før den 27. december 1990, og som ikke havde tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed, kan personer og dødsboer ved anvendelsen af reglerne i § 26, stk. 1 og 4, i stedet for anskaffelsessummen henholdsvis værdien ved forpligtelsens påtagelse benytte værdien den 27. december 1990. Valget skal træffes samlet for samtlige fordringer og forpligtelser under ét.

Stk. 14. Ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer, der er erhvervet før indkomståret 1986, kan personer og dødsboer omfattes af § 13, dvs. pengeneringsdrivende, ved anvendelsen af reglerne i § 26, stk. 1, i stedet for anskaffelsessummen benytte værdien ved begyndelsen af indkomståret 1986 eller værdien pr. 31. december 1985.

Stk. 15. Ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer og gæld i fremmed valuta, der er erhvervet henholdsvis påtaget før indkomståret 1986 og havde tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed, kan personer og dødsboer ved anvendelsen af reglerne i § 26, stk. 1 og 4, i stedet for anskaffelsessummen henholdsvis værdien ved forpligtelsens påtagelse benytte værdien ved begyndelsen af indkomståret 1986 eller værdien pr. 31. december 1985.

§ 43. § 29 har virkning for kontrakter, der erhverves den 1. juli 1991 eller senere. § 29, stk. 3, gælder dog ikke fordringer, hvor den første kreditor i henhold til fordringen har erhvervet den efter udstedelsen og denne erhvervelse er sket inden den 4. maj 2005.

Stk. 2. For finansielle kontrakter, der var omfattet af § 8 C, som affattet ved lovebekendtgørelse nr. 660 af 4. juli 1996, men som med virkning fra 1. januar 1997 omfattes af reglerne i § 30, foretages en opgørelse af gevinst og tab pr. 31. december 1996, idet værdien den 31. december 1996 træder i stedet for værdien ved indkomstårets udløb. For aktiver, der ligger til grund for finansielle kontrakter omfattet af 1. pkt., anvendes aktivets værdi den 31. december 1996 eller den aftalte pris, såfremt denne er højere (erhvervelse) eller lavere (afståelse), som anskaffelsessum henholdsvis afståelsessum ved en senere opgørelse af gevinst eller tab på det pågældende aktiv efter skatte Lovgivningens almindelige regler.

Stk. 3. Tab på finansielle kontrakter, der er konstateret før 1. januar 1997, og som fremføres til indkomståret 1997 eller senere, behandles efter de regler, der er angivet i denne lov.

Stk. 4. Skattepligtige, som efter de hidtil gældende regler har fået tilladelse til at anvende realisationsprincippet i stedet for lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på kontrakter, bevarer denne tilladelse. 1. pkt. gælder ikke for de i § 9 nævnte institutter, idet aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, dog kan vælge at bevare fondens hidtidige tilladelse til at anvende realisationsprincippet på swapaftaler, der er indgået i tilknytning til lån i fremmed valuta og de obligationer i danske kroner med en pålydende

rente, som er lig med eller højere end mindsterenten efter § 38, jf. § 14, der er udstedt til finansiering heraf. Adgangen til at vælge realisationsprincippet er betinget af, at lånet er ydet i henhold til den statslige rentestøtteordning vedrørende skibsbygning på danske værfter på baggrund af en kontrakt, der er indgået inden den 1. januar 1998, og at aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, også anvender realisationsprincippet på de tilknyttede lån og obligationer, jf. § 41, stk. 11.

Stk. 5. Skattepligtige, som fra den 1. januar 1997 eller senere skifter fra realisationsprincippet til lagerprincippet, skal anvende kontraktens anskaffelsessum som værdien primo for det første indkomstår, hvor ændringen skal have virkning fra.

§ 44. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Skatteministeriet, den 26. oktober 2009

P.M.V.
PETER LOFT

/ Lise Bo Nielsen

- ²⁾ Indsættelsen af bestemmelsen i § 1, stk. 3, ændringerne i § 25, stk. 1-12, § 31, stk. 1, § 37, stk. 2, stk. 3, og stk. 6, og § 38, stk. 3, nyaffattelsen af § 31, stk. 4, indsættelsen af § 31 A, samt ophævelsen af § 28 trådte i kraft den 14. juni 2009, jf. § 22, stk. 1 i lov nr. 525 af 12. juni 2009. Ændringerne har virkning fra og med indkomståret 2010, jf. ændringslovens § 22, stk. 2. Indsættelsen af ny stk. 3 i § 1, har virkning for afdrag på fordringer, der foretages den 22. april 2009 eller senere, jf. ændringslovens § 22, stk. 6. Ændringslovens § 22, stk. 13-15 indeholder følgende overgangsbestemmelser: *Stk. 13.* Ved ændring fra realisationsprincippet til lagerprincippet på fordringer omfattet af kursgevinstloven anvendes fordringens anskaffelsessum, jf. dog kursgevinstlovens § 41, stk. 14-17, som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2010. *Stk. 14.* For personer og dødsboer, som efter den hidtidige affattelse af kursgevinstlovens § 25, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 140 af 5. februar 2008, har valgt at anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på ikkebørsnoterede fordringer og gæld som følge af valutakursændringer, men hvor der efter den ændrede affattelse af kursgevinstlovens § 25, stk. 2, jf. denne lovs § 11, nr. 3, ikke er adgang til at vælge lagerprincippet for gevinst og tab på ikkebørsnoterede fordringer og gæld som følge af valutakursændringer, bevares det trufne valg for de fordringer og den gæld, som personen eller dødsboet har erhvervet henholdsvis påtaget sig inden udløbet af indkomståret 2009. Personer og dødsboer omfattet af 1. pkt. kan dog vælge i stedet at anvende realisationsprincippet ved opgørelse af gevinst og tab som følge af valutakursændringer på de pågældende ikkebørsnoterede fordringer og gæld, såfremt der inden udløbet af selvangivelsesfristen for indkomståret 2010 er givet told- og skatteforvaltningen meddelelse herom. Valget har virkning fra og med indkomståret 2010, idet kursgevinstlovens § 42, stk. 9, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. *Stk. 15.* For selskaber m.v., som efter den hidtidige affattelse af kursgevinstlovens § 25, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 140 af 5. februar 2008, har valgt at anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på ikkebørsnoteret gæld som følge af valutakursændringer, men hvor der efter den ændrede affattelse af kursgevinstlovens § 25, stk. 5, jf. denne lovs § 11, nr. 4, ikke er adgang til at vælge lagerprincippet for gevinst og tab på ikkebørsnoteret gæld som følge af valutakursændringer, bevares det trufne valg for den gæld, som selskabet m.v. har påtaget sig inden udløbet af indkomståret 2009. Selskaber m.v. omfattet af 1. pkt. kan dog vælge i stedet at anvende realisationsprincippet ved opgørelse af gevinst og tab som følge af valutakursændringer på den pågældende ikkebørsnoterede gæld, såfremt der inden udløbet af selvangivelsesfristen for indkomståret 2010 er givet told- og skatteforvaltningen meddelelse herom. Valget har virkning fra og med indkomståret 2010, idet kursgevinstlovens § 41, stk. 10, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Af § 11, nr. 8 i ændringsloven fremgår det, at i § 25, stk. 8, der bliver til stk. 11, ændres »stk. 6« til »stk. 9« tre steder. Der er imidlertid tale om fire steder. Ændringen er foretaget fire steder i denne lovbekendtgørelse, og ændringsloven vil blive ændret snarest belejligt.
- ³⁾ Indsættelsen af ny § 4, stk. 3, 2.-3. pkt. trådte i kraft den 17. september 2008, jf. § 7, stk. 1 i lov nr. 906 af 12. september 2008. Ændringen har virkning for tab, der realiseres den 30. maj 2008 eller senere, jf. ændringslovens § 7, stk. 3.
- ⁴⁾ Ændringerne i § 4, stk. 3, § 30, stk. 1, nr. 7 og § 38, stk. 1 trådte i kraft den 14. juni 2009, jf. § 20, stk. 1 i lov nr. 462 af 12. juni 2009. Ændringerne har virkning fra og med den 1. januar 2010, jf. ændringslovens § 20, stk. 3.
- ⁵⁾ Ændringen i § 8, stk. 1 og ophævelsen af § 41, stk. 18 og 19 trådte i kraft den 21. december 2007, jf. § 11, stk. 1 i lov nr. 1534 af 19. december 2007. Ændringerne har virkning fra og med indkomståret 2010, jf. ændringslovens § 11, stk. 4.
- ⁶⁾ Ændringen i § 22, stk. 4 trådte i kraft den 1. juli 2008, jf. § 11, stk. 1 i lov nr. 521 af 17. juni 2008. Ændringen finder anvendelse, når en person er afdød ved døden efter ændringslovens ikrafttræden, jf. ændringslovens § 11, stk. 2.
- ⁷⁾ Nyaffattelsen af § 30, stk. 1, nr. 1, og indsættelsen af § 32, stk. 1, 3. pkt. og § 32, stk. 4 trådte i kraft den 10. maj 2008 jf. § 15, stk. 1 i lov nr. 335 af 7. maj 2008. Ændringerne har virkning for aftaler, der er indgået den 5. december 2007 eller senere, jf. ændringslovens § 15, stk. 9.